

kobaltblauw
en
karmijnrood

& gedichten

b
e
e
r
d
e
n
d
e

k
u
s
t

**DICHTERS
KRING**
WATERLAND
sinds 1981

Na twee jaar verschijnt er weer een dichtbundel van Dichterskring Waterland met werk van elf dichters. Voor deze bundel heeft de dichterskring samenwerking gezocht met Cultuurhuis Wherelant. Tien dichters hebben een keuze gemaakt uit werk van hun cursisten en daar een passend gedicht bij geschreven. Het kunstwerk en het gedicht zijn beide in de bundel opgenomen.

Wherelant is verder gegaan. De gedichten zijn als inspiratiebron gebruikt voor nieuwe kunstwerken zonder het oorspronkelijke werk te kennen. Alle werken zijn bij de presentatie van de bundel tentoongesteld in Cultuurhuis Wherelant.

Voor de eerste keer in ons bestaan is de bundel geheel in kleur. Dat komt zelfs in de titel tot uiting. Deze kleuren, kobaltblauw en karmijnrood, komen uit een dichtregel van 'De visser' van Eveline Richter.

Werken van twee dichters ontbreken. In december 2014 hebben we helaas afscheid moeten nemen van Ellie van Stam. Zij was nog geen jaar lid. Ger Belmer overleed 23 mei 2015. Hij was vanaf 2002 lid van de kring. Mede door zijn toedoen als journalist is Dichterskring Waterland in 1981 opgericht.

We hopen dat u veel leesplezier heeft aan deze bundel.

Thea de Hilster
voorzitter

Voorwoord	1	Pieter van der Kooij		Eveline Richter		Sebastiaan Stroosnijder	
Thea de Hilster		<i>Coby Voorn</i>		<i>Curie Karels</i>		<i>Thea de Lange</i>	
<i>Ellen van der Horst</i>		<i>Waar ik loop schijnt</i>	}	<i>Droom</i>	40	<i>In gedachten</i>	58
<i>De stoel</i>	4	<i>de zon</i>		22	<i>De visser</i>	41	<i>Ik mijmer</i>
<i>Eenzaam</i>	5	[zonder titel]	23				
<i>Reis in de tijd</i>	6	<i>ik zie je weer gaan</i>	24	<i>Tuin</i>	42	<i>Spreekwoordelijk</i>	
<i>Gelukkig?</i>	7	<i>geloof in eigen</i>		<i>Verbinding</i>	43	<i>gezegd</i>	60
<i>Walking the dog</i>	8	<i>gelijk</i>	25	<i>Namiddag</i>	44	<i>Eenzaam</i>	61
<i>Boodschappenkar</i>	9	<i>Luister</i>	26	<i>Het nachtverblijf</i>	45	<i>Grijze spons</i>	62
		<i>alleen samen</i>	27			<i>Egeïsche zee</i>	63
Michiel de Jong		Hennie Pen-Dijkema		Aloysius Klepper		Rina Kwee-Brouwer	
<i>Corina de Boer</i>		<i>Corrie ten Oever</i>	}	<i>Peter van der Linden</i>		<i>Nachtmerrie</i>	64
<i>Bijna Zon-nebloem</i>	10	<i>Sprookjesboom</i>		28	<i>Hallo met...</i>	46	<i>De Schilder</i>
<i>Purper pimpel</i>		<i>De ogenboom</i>	29	<i>Mobiel praten</i>	47	<i>Het eenzame dorp</i>	66
<i>paars</i>	11			<i>Schoonheid met</i>		<i>Blackbird</i>	67
<i>Eenzaam</i>	12	<i>Bondgenoten</i>	30	<i>macht</i>	48	Nawoord	68
<i>Zingeving</i>	13	<i>Maatje</i>	31	<i>Schilder aan de</i>		Colofon	69
<i>Wie ben ik</i>	14	<i>Zincafé</i>	32	<i>Zaan</i>	49		
<i>Land van morgen</i>	15	<i>Al zeg ik niets</i>	33	<i>Raar, en wat dan</i>			
		Samuel Camphuijsen		<i>nog?</i>	50		
Gerda Hooijberg		<i>Saskia Grimmelt</i>	}	<i>Landschap in de</i>			
<i>Anja Witteman</i>		<i>Tulpenvaas</i>		34	<i>verte</i>	51	
<i>Pray</i>	16	<i>zeg het met</i>		Bianca Vernout			
<i>Zullen jouw ogen ...</i>	17	<i>bloemen</i>	35	<i>Susan Hoogenhout</i>			
		<i>humeur</i>	36	<i>[zonder titel]</i>	52		
<i>Stil genieten</i>	18	<i>de oude tak</i>	37	<i>Nieuwe fase</i>	53		
<i>Moeizaam</i>	19	<i>ik zie je gaan</i>	38			<i>Kijk uit</i>	54
<i>Vleugelslagen</i>	20	<i>jaardag</i>	39			<i>Verbinding</i>	55
<i>Verdeelde vrede</i>	21					<i>Grenzenloos</i>	56
						<i>Hoe kom ik de</i>	
						<i>winter door</i>	57

ELLEN VAN DER HORST

De stoel
Aquarel, 60x45 cm.

Eenzaam

jarenlang stond je uitnodigend
klaar om mij bij de eerste
zonnestrallen te dragen
heerlijk in de luwte
van het huis

in de winter liet ik je staan
waardoor je verweerde
kaal werd als de plek
waar je al die tijd was
je bleef me trouw
maar ik jou niet

nu sta je daar
met je rug tegen de muur
doelloos, verwaarloosd
als een wees in de straat
wie wil jou nog hebben

Reis in de tijd

het vergde vroeger tijd
om ergens te komen
je ging gewoon lopen
of met paard en wagen

reizen met de diligence
je valies op het dak
pleisterplaats De Doele
paarden in de stal

trekschuiten in de vaart
een jaagpad er naast
het zandpad nu asfalt met
haastige paardenkrachten

De Doele met zijn stallen
getuigen van een verleden
toen het nog tijd vergde
om ergens te komen

Gelukkig?

als ik je zou kunnen zien
echt zien
niet de kleur van je lippen
of je ogen
maar zien wat jij ziet
horen wat jij hoort
voelen wat jij voelt
weten wat je denkt
als ik jou zou kunnen zien
echt zien zoals je bent
en niet zoals ik denk

zou je dan
gelukkig zijn
met mij

wil ik je wel zien
echt zien
zodat ik je van binnen
en buiten ken
wil ik wel
naar je lippen kijken hoe jij je voelt
aan je ogen zien wat je denkt
alles van je weten
zodat je geen geheimen
geen verrassingen meer hebt

zou ik dan
gelukkig zijn
met jou

Walking the dog

ik wil naar buiten
rennen langs de plas
in het lange gras
niet vast aan mijn baas
trekkend zijn tempo lopen

helaas
ik mag niet los
vaak verboden
men is bang
dat ik bijt, spring
of poep op straat

maar ik doe niets
houd van mensen
wil ze begroeten
geef ze een lik
zoals mensen
elkaar zoenen
een poot geven
is zo lastig

zie me los lopen
met glimmende ogen
gespitste oren
kwispelende staart
uitgelaten
vrij

Boodschappenkar

daar gaat ze weer
kleiner, krommer
schuifelend, sjofel
schouders hangend
bungelde arm
met mouw die met stof
en veiligheidsspelden
is verlengd
ze trekt een boodschappenkar

wie is zij toch
waarom die hand zo
zie haar nooit lachen
een praatje maken
altijd alleen met
die boodschappenkar

hoe was ze vroeger
vlot gekleed
hoog gehakt
om langer te lijken
veel familie, vriendenkring
vlot, goedlachs
had ze toen al
een boodschappenkar

CORINA DE BOER

Bijna Zon-nebloem
Gemengde technieken, 70x50 cm.

Purper pimpel paars

Een grauwe wolkenlucht
leunt zwaar op het land
duwt mij de afgrond in
zinneloosheid alom.

Mijn blik tolt, beweegt
van laag naar omhoog
slingert omslachtig door
purper pimpel paars.

Dan als door een
onzichtbare hand
tekent er zich een
fragiel lijnenspel.

Een streep licht
tovert her en der kleur
een bloem in wording.

Ik voel weer licht
onder mijn huid.

Eenzaam

In het geniep is
koning Alzheimer
bij haar ingetrokken.
Slaat gaten in haar geheugen,
tast de simpelste routines aan,
verpest een gezellige afspraak
door haar te laten verdwalen.

Het gonst van bemoeienissen
en bedrijvigheid om haar heen.
Allemaal helpende
ogen over de vloer,
in haar koelkast,
haar portemonnee,
de kleren die ze al
dagenlang draagt.

De vorst eist steeds
meer ruimte op.
Eerst vandaag
hoor je haar fluisteren:

Niemand begrijpt me meer.

Zingeving

In een andere setting
het Huis, vanouds
ter lafenis van zinnen.

Spraakmakende columnisten,
theologen, schrijvers, journalisten
en dichters nemen er het voortouw.

Leg je oor te luister,
beleef beschouwing,
woorden over en weer.

De wijsvinger overspeelt
door een palet aan kleuren.
Je ogen vol verwondering.

Woorden vervlechten zich
tot een warme deken,
ademen ruimte.

Momenten van bezinning,
verdieping en gevoelens
van verbondenheid.

Opmaat naar bezieling;
waar gaat de droom,
waar de werkelijkheid?

Wie ben ik

als m'n denken op tafel ligt
 mijn karakter op de vloer
 m'n liefde voor jou
 in een wijnvat
 mijn boosheid
 in een albasten kruik?

Wie ben ik
 als m'n herinnering
 in een doofpot schuilt
 mijn verwachting
 in een zeepbel
 m'n verlangen
 in een grabbelton
 mijn frustratie
 in de loterij?

Van losheid
 ben ik loos
 - niemand.-

Och was ik maar een rivier
 had ik maar een bedding.

Land van morgen

De signalen spreken
 kou hangt in de lucht
 er wordt weggekeken
 waarden overboord
 medemenselijkheid zoek.

Mensen hunkeren naar
 fatsoen, respect, warmte
 muren ondersteboven
 hoopvol grenzen over
 de kilte verdrijven.

Het land van morgen
 maken we samen
 niemand alleen.
 Over de aarde
 een glimlach.

ANJA WITTEMAN

Pray

Grafietpotlood/pastel, 70x90 cm.

DICHTERSKRING WATERLAND

Zullen jouw ogen ...

geboren in het licht
neemt de duisternis het over
aandacht en zorg voor jou
is niet hun denkwereld

in verwaarlozing
groeit je langzaam op
jouw wereldje is
geen ontdekkingsreis
geen geborgenheid
voor jou nooit een lieve lach

je bent voor hen
slechts een voorwerp

zullen jouw ogen
eens gaan glimmen

Stil genieten

eenden dobberen
 een reiger spiedt
 tussen schietend riet
 kieviten wentelwieken
 in het wolkeloze
 het koolzaad wuift
 wij, wandelend op weg

op een bankje in het park
 bloemengeuren snuiven
 omfloerste tonen van een gitaar
 waaiëren uit over roze rozen
 meisjes met frêle vormen
 slenteren kwebbelend langs
 jongens stuntend op skateboards

glimlachend klanken anhoren
 lichtjes floepen rondom aan
 langzaam verdonkeren
 de verschillende boomvormen
 spiegelen door de maan
 in de rimpelloze vijver
 alleen maar zijn en stil genieten

Moeizaam

herinnering aan jou
 zalft de donkere dagen
 mis het oog in oog
 verdroom mijn tijd
 in lagen van stilte

leef in verleden
 zie geen heden
 alles wat ik zeg
 zijn voorbij woorden
 nooit meer ben je

het is later
 beklim moeizaam de berg
 mijn oog vangt blauw
 pakt straaltjes zon
 een nieuwe weg breekt open

Vleugelslagen

bij bewegende boomkronen
 waar de westenwind stevig
 doorheen trekt nadert het geluid
 van klappende vleugels
 honderden vleugelslagen
 zingen hetzelfde lied

op weg naar warmere oorden
 soms zeilend op thermiek
 langs golvende duinranden
 over ruw ruisende zee
 langs steile bergpieken
 en ruige rotswanden
 over woestijnen en
 desolate ruïnes

vermoeid strijken ze
 dan al gakkend neer
 op hun overwinteringsplek
 en herschikken hun vleugels

Verdeelde vrede

in de kring van mijn bestaan
 voel ik de vrede
 helder de dag
 in een vrij bewegen
 bij zachte melodieën
 warme woorden
 rond blije gezichten
 hoor een zingen
 en vrolijk gelach

in de kring van hun bestaan
 voelen zij de oorlog
 duister de dag
 in een ruimte opgesloten
 aanhoudend gehuil
 door granaatvuur
 en bominslagen
 met angstige blikken
 radeloos vluchtend

voor velen gaat de zon op
 en voor velen onder

COBY VOORN

[zonder titel]
Keramik.

[zonder titel]

door leven
gebouwd

door handen
gevonden

uit hetzelfde hout
door jaren omringd
voorspoedig licht
of somber donker

vloeiend vergroeid
gewend tot elkaar
vormen we leegte

die ons
inhoud geeft

ik zie je weer gaan

zo rond de klok van twaalf
 elke dag ijzeren regelmaat
 kratje rechts
 ik zie je weer komen
 kratje dan links dan rechts

rust en regelmaat
 straal je uit
 24 uur
 24 flessen

ik zie je gaan
 maar hoe het met je gaat
 oordelen komen op
 oordelen verdwijnen

is er een grens
 tussen genieten en verdrinken
 tussen zin en onzin

ik zie je weer gaan
 ik zie je weer komen
 en vraag me af
 wat ik heen en weer sjouw
 in mijn kratje

geloof in eigen gelijk

geloof in eigen gelijk, in superioriteit
 jij alleen kan ten volle zijn
 als het andere is geëlimineerd

geloof in je geloof, in het systeem
 evangeliseer, manipuleer, terroriseer
 dwing mep martel

win of verlies
 vecht of sterf
 voer oorlog of wordt onderdrukt

vrede ver te zoeken

twijfel, weet het niet zo zeker
 geloof van wel en niet
 groei door ander gelijk

wie is de een zonder de ander
 wat kracht zonder zwakte
 plus zonder min

waarde immers
 in jezelf
 ontleen je aan elkaar

vrede dichtbij te vinden

Luister

Stel je voor
dat elk woord gesproken
een aandachtig oor vindt
stem en stilte
in ritme

woorden
niet vuil gemaakt
aan kwetsen
aan recht wat krom is
niet ongehoord verwaaien

stel je voor
elkaar beleven
in volle luister

alleen samen

samen werken leven
dubbel van het lachen
druk maken om niks
waar ik begon
hield jij niet op

alleen ervaar ik je
overal waar je niet meer bent
in een half woord niet genoeg
één gedachte geen twee zielen

gevoel open
rauw kwetsbaar
tranen bitterzoet
dragen leegte verder
naar een ander leven

alleen zijn is geen
harden zonder jou

soms samen soms
ondeelbaar leven
de pijn de dood
het alleen voorbij

CORRIE TEN OEVER

Sprookjesboom
Acryl, 70x50 cm.

De ogenboom

Ik ben de boom met honderd ogen,
ik zie , ik zie wat jij niet ziet.
Loop je gevaar, kom dan gerust,
ik waak bij dag en bij nacht.
Wees niet bang, ik doe je niks,
dus kom in mijn holletje eekhoorn,
schuil tussen mijn takken vogels,
duik achter mijn bladeren meisje
en verberg je gele muts.
Uil, jij kunt er ook nog bij
en ook jij, zwart hondje,
maar grom niet, wees stil.
Ik zie, ik zie wat jij niet ziet,
ik ben jullie ogen.

Bondgenoten

Er was eens een glinsterende bliek,
die koningin der vissen was.
Er was eens een machtige eik,
die koning der bomen was.

Vondelingskind, verschoppeling
waren zij zes dagen van de week.
Slechts een dag waren ze zichzelf,
sterk in het woud, zilverig in de beek.

Op zo'n dag kwamen vissers
om de bliek te vangen in hun net.
De woudkoning riep een storm op,
het ging tekeer, men vluchtte ontzet.

Weer zo'n dag kwamen houthakkers
om de eik te vellen met hun bijl.
De vissenkoningin liet beken zwellen,
overstroming, men vluchtte in allerijl.

Bliek en eik, ze redden elkaar,
het verhaal is al eeuwenoud,
stamt uit voorhistorische tijden,
dit bondgenootschap tussen
water en woud.

Maatje

Als ik mismoedig ben,
door een zware dag,
en alles tegen zit,
geen ruimte voor een lach,
dan pak ik de riem,
hij voelt het al aan,
springt naar de deur,
kom op, we gaan.

Dan loop ik met de hond,
ren met de hond,
speel, stoei, knuffel
met de hond,
aai de hond,
fluit de hond,
dol, spring, jaag
met de hond.

Dan blaft hij blij,
we raggen door de straat,
ik kom weer bij,
bedankt trouwe maat.

Zincafé

Beginzin begin waar alle
zinnen tezamen komen.
Het zincafé is geopend,
kom maar binnen zinnen!

De zinvolle en de zinloze,
de waanzin en de onzin,
de eigenzinnige en de van
zijn zinnen beroofde.
De tussenzin, heeft het zin,
kruipt er tussen in.
Een groot gezin staat achterin
met een vragende zin:
mogen wij er ook in?

En allen bezinnen zich in
een zinderende bijeenkomst
op de slotzin
die moet eindigen
in een punt.

Al zeg ik niets

Ik laat mijn lange haren hangen.
Al zeg ik niets, toch spreek ik aan.
Ik pas bij sprookjes en gezangen,
spiegel mij 's nachts bij het licht der maan.
Vroeg in het jaar weet ik de zon te vangen,
zijn warmte laat groen waas ontstaan
op mijn lange haren die ik neer laat hangen.
Al zeg ik niets, ik spreek toch aan.
Ben trots op mijn lenige lange
twijgen, de wind mag er mee spelen gaan.
Ik treur, zegt men, of is dat uit verlangen
iets te geloven, wat niet hoeft bestaan?
Ik laat mijn lange haren hangen.
Al zeg ik niets, toch spreek ik aan.

SASKIA GRIMMELT

Tulpenvaas
Keramiek.

zeg het met bloemen

na bijna een jaar in de grond
hebben wij het dak doorboord
blij en trots staan we er bij
we worden intens bewonderd

men gaf ons een prima plaats
zijn bijzonder goed geschikt
hebben steun aan elkaar
dit geeft ons een langer leven

bezoekers beroeren ons even
wat een pracht en praal dit jaar
hebben ons goed voorbereid
zijn onze kostprijs dubbel waard

humeur

een vogel is geen zeur
 heeft geen humeur
 leeft bij de minuut
 altijd op weg
 naar allerlei voer
 geen toekomst of verleden
 heden is zijn thuis
 vraagt niet waarom
 is er gewoon
 zolang hij vliegen kan
 vlucht voor de poes
 bewaakt zijn leven
 en van de jongen
 zingt zijn vaste deuntje
 verder geen gedoe
 hij is immers geen zeur
 heeft geen humeur

de oude tak

de oude tak moet nodig weg
 belemmert mijn voorbijgaan
 gewapend met een scherpe zaag
 loop ik richting dikke boom
 wegzagen die lastige tak
 gaat echter zo maar niet
 ik zal de eeuwenoude boom
 met respect behandelen
 ik kijk omhoog fluister bedeesd
 of hij wel toestemming geeft
 het antwoord is bemoedigend
 sloperswerk mag uitgevoerd
 er blijven genoeg takken over
 vertrouwt hij mij wijsgerig toe
 heel voorzichtig zaag ik
 de oude tak precies recht door

ik zie je gaan

ik zie je gaan
 door wind en kou
 in schaduw van
 swingende vlokken
 ik zie je gaan
 zoals je altijd
 onbevreesd
 de dood wegwuift
 soms duurt het even
 maar je komt terug
 daarvan ben ik zeker
 ik laat je rustig gaan
 nu zie ik je vertrekken
 voor de laatste keer
 je zult niet terugkomen
 je zult niet meer gaan

jaardag

als het mijn jaardag is
 kruip ik het liefste
 diep onder dik dekbed
 ik haat verplicht gefeest
 zitten in een grote kring
 en praten over niets
 gezemel en gewauwel
 wie heeft de grootste auto
 hans loopt er de kantjes van af
 hoe leuk de skivakantie was
 wat was het weer toch slecht
 hoe ellendig ik me soms voel
 appeltaart of slagroomcake
 neem nog een glaasje wijn
 of liever een pintje bier
 hier staat een leuke schaal
 met kaas worst en noten
 de bitterballen komen zo
 als het aan mij ligt
 sla ik die jaardag over
 niemand welkom op die dag
 innemen doe je maar thuis
 ik zou willen voorstellen
 die dag te laten verjaren

GURIE KARELS

Droom
Aquarel, 46x66 cm.

De visser

Verpakt in kobaltblauw en karmijnrood
ligt de haven verlaten
de stad omfloerst door flarden mistgordijn
de aanlegsteiger het houten plankier
een houvast in het water

Waren de kerktorens een baken
of een dwaalspoor
was het een luchtspiegeling
vragen
vanwege versluiering

In het zicht van de haven
raakt de boot leeg
de visser vertrokken
het kompas van het hart gevolgd
naar niemandsland

Het mist en toch is de mist opgetrokken voor de visser

Tuin

Vogels
 laat ik fluiten
 mijn wil is weg
 de zon schijnt
 benen uitgestrekt
 warm terras
 het hoofd leeg
 op het suizen
 na van leven

zo lig ik in de tuin van niks

de aardbeiplant
 beloert me met
 haar witte bloemen
 zalig onbewust
 van het komende
 rood sappige

gedachten
 zijn verdwenen
 samen getrokken
 in haar nog
 bleke vrucht

de lucht is
 lumineus verlicht

Verbinding

Doe geen moeite
 lieve Schat

Jij bent jij en
 dat is dat
 ik ben ik
 wie maakt mij wat

Ik en jij
 twee eilanden
 met diepe gronden
 omspoeld doorweekt
 gebeukt door regen
 bliksemschichten donder
 zon beschenen
 innige omhelzing

In helderheid daagt
 als
 maanlicht bij dag

Aarde is
 de onvermijdelijke
 verbinding

Namiddag

Gezeten op een bankje
 bij de haven
 na een bezoek
 aan het hof
 achter de kerk
 waar dorre bladeren
 zelfs levend waren
 in dat betoverend licht
 rond half vijf

Starend naar
 de fiere masten
 lichtbewegend rinkelend
 ogen oren
 wind langs huid
 hoog gelijnde luchten
 kabbelend water
 intens, ja!
 intens met niks

Het nachtverblijf

Onontkoombaar voortbewogen door
 de grillen der natuur, zoeken
 hulpeloze handen rusteloos verlangend
 stenen stengels muren mensen
 het onbetrouwbare betrouwbaar achten
 de nachtmerrie eeuwigdurend knellend

Op hol geslagen zinnen rennen uit de nacht
 een ingehouden schreeuw doet dichte mist
 verdwijnen, ijlt naar de bestemming
 van het leven: onafhankelijk zijn en vrij!
 wakker worden, de muur is geslecht

PETER VAN DER LINDEN

Hallo met...
(Meisje in Twiske). Acryl, 70x100 cm.

Mobiel praten

Ja zeg, hoor je me niet
ik sta tot aan mijn knieën
in het ijskoude water
verstopt lijkt het
maar ik verstop mij niet
wil juist gezien
en gehoord worden

geef alsjeblieft
antwoord
voordat ik verzuip
zak steeds dieper
weg in dit gesprek
met wie
praat ik

ben ik dan de enige
die behoefte heeft
aan hulp
ach laat ook maar
het was fijn
om een stem te horen

Schoonheid met macht

Zij is mooi
denk ik
zo slank
onder haar
lange gewaad

zij zegt
dat zij sterk is
de wereld kan veroveren
onder die lange kleding
draagt zij

haar gezicht verstopt
onder zwarte doeken
zwarte ogen
gluren door gaas
heeft macht
zegt zij

midden op het plein
roept zij
god is groot
haar macht
haar kracht
explodeert

niet ouder
dan tien jaar
mocht ze worden
van de mannen
die haar zeiden
dat God
groot is.

Schilder aan de Zaan

Kleuren aan het water
woningen en molenwieken
zoveel beweging
op en aan het water
het water van de Zaan

aantrekkingskracht
als was het een magneet
trok een kunstenaar
uit het verre Frankrijk
met zijn ezel naar de rivier
de rivier de Zaan

vier maanden verbleef hij
vereeuwigde de kleuren
nu verdwenen of verweerd
alleen enkele molens bleven
blauwe huis teruggekeerd

stadsdichter gaf hulde
aan een restje tuin
welke dankzij die schilder
is gebleven door de tijd
zijn naam blijft achter
in musea wereldwijd

kleuren van de Zaanstreek
door Monet vastgelegd
zodat wij herkennen
waar ter wereld ook
dat daar ons plekje is.

Raar, en wat dan nog?

Ik ben raar
doe niet normaal
houd mij niet aan
de gevestigde orde
loop niet met de kliek
van het rundervolk

men kijkt naar mij
zo van
die is gek
moet opgesloten
doet niet mee
met hoe het hoort

maar ik
ik trek mij er niets
maar dan ook niets
van aan
voel mij goed
in mijn rariteit

dus laat mij
leven zo ik leef
raar of niet
lach mij uit
boeit mij niet

ik ben blij
met mijn raar zijn
als ik gewoon zou doen
herkent men mij niet meer
nu doe ik zo ik doe
en mag meedoen

omdat ik raar ben.

Landschap in de verte

Overal om mij heen
hoogbouw versierd
met donker glazen ruiten
staalconstructies
in vele vormen

mis de weidse weidsheid
van groene graslanden
diep gelegen polders
hoge dijken
waar vanaf je
kilometers ver
kan kijken

moderne gebouwen
benauwen mij
zo hoog
tot de hemel reikend
omhoog kijkend
lijken die torens
op mij neer
te storten

loop om te lopen
te bewegen
naar de zon zoekend
vele traptreden
de lift is mij te
gesloten

en daar hoog
op een terras
van een uitkijk-
restaurant
zie ik eindelijk
dat landschap in de verte.

SUSAN HOOGENHOUT Waar ik loop schijnt de zon
Speksteen.

Nieuwe fase

je staat daar in een opening
als nerven van een voorjaarsblad
in een ronding gevormd
kunstig om je heen

je bent klaar voor de uitdaging
neemt die stap springt
je bent blij
trots op jezelf
een nieuwe fase begint

Kijk uit

hij houdt zich schuil in bomen
laat van zich horen
kijk daar zit ie weer
oehoe de uil
hij is prachtig
grote vleugels
indringende ogen
ineens komt hij geruisloos
aangevlogen
hij scheert langs het hoofd
bloedend verwond
mensen met paraplu over straat
hij vliegt nog altijd rond

Verbinding

we willen altijd maar verbinding hebben
is het niet in de winkel met mobiel
dan wel op het internet in de trein naar Tiel
we willen altijd maar verbinding hebben
het liefst ook nog op tijd
want de tijd schept verbinding
al zijn we die bij ons zelf vaak kwijt

Grenzenloos

luisteren naar muziek
raakt ieder mens van binnen
het roept emoties op
die je vaak hebt weggestopt

muziek als medicijn
heelt veel
wie kan zonder
het is universeel

Hoe kom ik de winter door

al mijn bladeren vallen
liggen verspreid op de grond
de ene rood de ander geel
het is een kleurrijk tafereel
Mijn takken zijn kaal
Ik ben heel groot

Het is koud
mijn bladeren zijn dood
er staat veel wind
ik ben al tamelijk oud

het begint te sneeuwen
op mijn kruin
ik voel mij alleen
in de grote witte tuin

langzaam verdwijnt de kou
het zonnetje schijnt
de lente breekt aan
zie mij in bloei staan
ik ben de winter door

THEA DE LANGE

In gedachten
Olieverf, 40x30 cm.

Ik mijmer

Ik mijmer
over wat was
is
en nog zal komen

Ik mijmer
zelfs in mijn dromen

Al meer dan eens
miste ik daardoor de boot
inmiddels op zee een hele vloot

Maar het kan mij niet deren
want ik blijf erbij zweren

mijmeren is een kunst

Spreekwoordelijk gezegd

Blijf jij nu maar dweilen met de kraan open
 Dan breng ik het water naar de zee
 En op de terugweg zal ik hard
 rammelen met een lege emmer
 O sorry, ben ik nou een olifant
 in een porseleinkast
 Ik dacht, elke dag een draadje is
 een hemdsmouw in een jaar
 Of zijn dat aambeien met slagroom

Misschien moet ik de kool en de geit sparen
 Dan hoef ik niet alleen te zitten op de blaren
 Want een klein lek kan
 een groot schip doen zinken
 En dan kunnen ze mijn bloed wederom wel drinken
 Een ongeluk verschuilt zich graag
 in een klein hoekje
 Dat is nu eenmaal volgens het boekje

Eenzaam

In een ruimte vol met mensen
 sta je daar enigszins alleen
 het contact waarnaar jij verlangt
 komt niet tot stand

het besluit om weg te gaan
 komt dan ook niet ineens
 op de weg terug naar huis
 passeer je de wereld

En wanneer de deur in het slot valt
 is daar de stilte die wacht
 Het licht in de kamer laat je uit
 Eenzaam leg je jou hoofd ter ruste

knarsende gedachtes
 vol oud zeer
 zo val je in slaap
 om weer alleen te ontwaken.

Grijze spons

Laat de grote grijze spons in mijn hoofd
zich volzuigen aan een overvloed van ervaringen
en druipend verdrinken in haar realisatie

Absorbeer het leer
van de zweep
en diens striemende les

Nu wis de strepen
uit het spiegelende glas
vanachter mijn gedachtes

Opdat zij opnieuw kan extrapoleren
en zo de hervonden schoonheid
kan reflecteren

Egeïsche zee

Hoogmoed komt voor de val
Zo ondervond Icarus aan den lijve
In plaats van vlas gebruikte hij was
Ter bevestiging van zijn vleugels
Roekeloos door enthousiasme
In vogelvlucht hoog boven Kreta

Daar sloeg hij het advies
van vader Daidalos in de wind
Vloog hoger en hoger
De zon tegemoet
Haar warmte smolt echter de was
De vleugels vielen uiteen
Hij stortte benee
In een woelige zee
Waar de golven hem verzwolgen

Nachtmerrie

In een droom
 beklim ik een berg
 balanceer op de richels
 van hoop en vrees
 beklim de piek van hartstocht
 schuif langs het tranendal
 ontwijk de valkuilen
 van liefde en haat.

Een zon beschijnt mij
 ik koester me in zijn warmte
 stoute gedachten ontwaken
 de lachende gletsjer
 moedigt mij aan
 maar toont twee gezichten
 angst kruipt in mijn keel
 bij zijn verraderlijke afdaling
 zal hij mij laten vallen?

Ik zie een man
 naast een afgrond
 reik hem mijn hand
 het beeld drijft weg
 "je mag nog niet
 je mag nog niet"
 huilt de wind
 hij giert door spleten en spelonken
 voert me mee op deze barre tocht
 waar geen eind aan schijnt te komen.

In tranen word ik wakker
 alleen in het grote bed.

De Schilder

overdag schildert hij kozijnen
 kundig doopt en strijkt hij

's avonds krijgt hij de kolder
 waant zich een kunstenaar
 overgoten met alcohol
 slaat hij er kunstig op los

's morgens komt hij niet uit de verf
 last van een totale kater
 's middags snel naar de klus
 de verloren tijd inhalen

zo gaat zijn tredmolen
 van kunst naar ambacht

Het eenzame dorp

Midden in de zomer
 dool ik door de zwoele nacht
 het is stil om me heen
 de uitgestorven huizen
 blikken me me glazig aan
 de gordijnen soms dicht
 terwijl ik loop
 doemen de bomen
 als donkere bergen op
 alleen de kikkers laten zich horen

de dorpelingen zijn op reis
 op vleugels zijn ze vertrokken
 net zoals de dag
 ongemerkt is heengegaan
 om mij alleen achter te laten.

Blackbird

Zwarte merel
 verborgen in de nacht
 verdedigt zijn jong
 houdt de wacht
 menig indringer
 slaat op de vlucht
 na zijn aanval
 uit de lucht.

Zwarte merel
 verscholen in 't groen
 hoog klinkt zijn lied
 maar nog veel te doen
 blijft bij het nest
 uit groot plichtsgevoel
 straks samen uitvliegen
 dat is het doel.

Dichterskring Waterland is een actieve vereniging:

- De kring brengt poëzie in de openbare ruimte. Daarbij werkt hij samen met Proeflokaal Bakker waar eens per jaar een nieuw gedicht aan de buitengevel komt. Verder werkt de dichterskring samen met het Streekziekenhuis Waterland, Zorgcirkel Waterland en de Stichting Wonen en Zorg. In het ziekenhuis, verpleeghuis Novawhere en verzorgingshuis De Rusthoeve worden elk jaar gedichten op banieren opgehangen.
- Hij organiseert 1x per maand (sep-apr) Taallokaal in Proeflokaal Bakker, Koemarkt 44, Purmerend.
- Hij werkt mee aan het Allerzielenconcert in de Lutherse kerk in de Hoogstraat in Purmerend.
- Elke woensdagavond om 21.00 uur treedt er een dichter van de kring op bij LOVE-radio in het programma *Dichter bij de radio*.
- Samen met Crescendo verzorgt de kring een optreden in de Purmaryn tijdens het culturele weekend in september.
- De dichters treden regelmatig op voor verenigingen, zoals afdelingen van de Vrouwen van Nu en de Katholieke Bond voor Ouderen. Ze verzorgen dan een middag- of avondoptreden waarbij zowel serieus als humoristisch werk wordt voorgedragen. Het voorlezen van gedichten wordt afgewisseld met levende muziek, wat zeer in de smaak valt.
- Regelmatig werken leden van de Dichterskring mee aan de dodenherdenking op 4 mei.
- De kring houdt elke maand een avond bij één van de leden thuis om de nieuwste gedichten uit te wisselen. Nieuwe leden zijn altijd welkom en kunnen een keer kijken en meedoen. Neem hiervoor contact op met onze secretaris Michiel de Jong, tel. 0299 429 364.
- Er is een actieve website waarop elke maand nieuw werk wordt geplaatst.
Zie www.dichterskringwaterland.nl.

Uitgave Info Dichterskring Waterland
www.dichterskringwaterland.nl

Vormgeving Drukker Eef de Hilster
www.printcarrier.com

© 2015 de auteurs en de kunstenaars

Oplage 100

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevens bestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enigerlei wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige ander manier, zonder voorafgaande toestemming van de auteurs en kunstenaars.

Deze bundel is
gepresenteerd
op zaterdag
7 november 2015
in Cultuurhuis
Wherelant, Van
IJsendijkstraat
403, Purmerend.
De muzikale
omlijsting werd
verzorgd door
Yellow Moon.

**DICHTERS
KRING**
WATERLAND
sinds 1981

 **CULTUURHUIS
WHERELANT**